

Aan het College van Gedeputeerde Staten van Limburg
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

Betreft: Reactie op Uitvoeringsagenda "Vitale veehouderij voor een gezonde en duurzame leefomgeving".

Geacht College,

Stichting Werkgroep Behoud de Peel heeft kennis genomen van uw nota "Vitale veehouderij voor een gezonde en duurzame leefomgeving", die op 5-10 a.s. ter sondering behandeld zal worden in de commissie RLN.

Kort samengevat houdt uw nota in dat u verwacht om d.m.v. het voorschrijven van betere technieken de emissie van ammoniak (plus geur en fijnstof) te kunnen verminderen. Ook verwacht u daarbij resultaat vanwege het feit dat diverse bedrijven zullen stoppen en van de warme sanering van knelgevallen.

Wij wijzen u er daarbij op dat zelfs indien uw verwachtingen uit komen, de stikstofdepositie op de Peel (en de meeste andere natuurgebieden in Limburg) nog veel te weinig zal afnemen. Volgens de PAS-gebiedsanalyse is bijvoorbeeld de N-depositie op de Peel drie keer hoger dan de kritische depositie voor dit gebied. In 2030 zal de depositie nog steeds twee en een half keer de kritische depositie bedragen. Het PAS geeft dus aan dat met extra technieken geen substantiële reductie te bereiken valt. (Verreweg de meeste reductie die met het PAS wordt voorspeld komt daarbij ook nog eens van de verwachte autonome ontwikkeling; niet van de PAS-maatregelen zelf.) Zelfs indien de door u verwachte extra reductie t.g.v. uw nieuwe provinciale beleid gehaald zou worden -wat wij overigens zeer onwaarschijnlijk achten-, dan blijft de depositie op de natuur dus nog veel te hoog.

Wij wijzen u er ook op dat in het (recente) verleden is gebleken dat de depositiereductie die berekend wordt in de praktijk lang niet altijd gehaald wordt. Zie bijv. de luchtwassers die niet (correct) gebruikt worden, of die in de praktijk een lager rendement blijken te hebben dan berekend. Zie ook het Meetnet Ammoniak in Natuurgebieden (RIVM), waaruit blijkt dat de concentratie van ammoniak boven de Peel sinds 2005 niet minder is geworden, terwijl de depositie volgens de modelberekeningen wel gedaald zou moeten zijn.

Met toepassing van extra emissie-arme technieken is op papier al niet veel reductie meer te behalen en in de praktijk is het resultaat veelal nog duidelijk minder. Voor een echte vermindering van het probleem zal verkleining van de veestapel noodzakelijk zijn (en waarschijnlijk is dit ook veel efficiënter dan nogmaals de inzet op technische oplossingen).

Bovenal wijzen wij u er op dat het risico aanwezig is dat, tegelijk met het toepassen van extra technieken, het aantal dieren in Limburg nog weer verder toe zal nemen. In uw nota erkent u dit risico. U schrijft dat de provincie Limburg pleit voor het opsplitsen van het concentratiegebied Zuid in een Limburgs en een Brabants deel. U schrijft dat dit pleidooi gedaan is tijdens het bestuurlijk overleg met de Minister van LNV op 25 april jl. en dat de Minister aangegeven heeft een aanpassing van de mestwetgeving te overwegen.

Dit geeft echter nog geen zekerheid dat het opsplitsen van de dierrechtenregio ook (snel genoeg) zal gebeuren.

Provincie N.-Brabant heeft het risico op verdere toename van het aantal dieren ook erkend. Deze provincie heeft daar vorig jaar echter zelf een maatregel tegen getroffen: in zes regio's in midden- en oost-Brabant kan per regio d.m.v. het 'stalderen' het aantal varkens en kippen niet meer groeien. Bovendien is een groeistop voor geiten ingesteld.

Hoogachtend,

namens (en gemachtigd door) stg. Werkgroep Behoud de Peel,

W.M.M. van Opbergen